Četvrtak, 28.02.2013.g.

Gledao sam jučer, ne ispočetka, jedan film, HUGO, o jednom dječaku

koji je živio u Parizu, negdje poslije I svjetskog rata, i koji je ostao sam

jer mu se otac utopio.

Tako se sakrivao i popravljao satove i druge stvari, nadajući se da ga neće

otkriti policajac i spremiti u sirotište.

U jednom trenutku filma, dječak je rekao nekoliko prekrasnih rečenica,

nije ih vezao uz Boga ali su one govorile o životu kakvog nam je Bog

osmislio.

Rekao je, pričajući s jednom djevojčicom o rješavanju problema s

njezinim tetkom, DA ON MISLI, jer je tako naučio popravljajući

satove i stvari, DA JE SVIJET JEDAN VELIKI STROJ.

I DA SVAKI ČOVJEK U TOM SVIJETU IMA SVOJU SVRHU. I AKO

TAJ ČOVJEK PRESTANE VRŠITI TU SVOJU SVRHU, DA ONDA I

CIJELI SVIJET NE VRŠI SVOJU SVRHU, NE FUNKCIONIRA KAKO

BI TREBAO.

ZATO TOGA ČOVJEKA, KAO I SVAKI DIO U NEKOM SATU ILI

DRUGOJ MEHANIČKOJ STVARI, TREBA POPRAVITI DA I DALJE

MOŽE VRŠITI SVOJU SVRHU KAKO BI I CIJELI SVIJET MOGAO

FUNKCIONIRATI.

I DA JE ON SEBE PITAO KOJA JE NJEGOVA SVRHA? I DA JE

ZAKLJUČIO DA JE NJEGOVA SVRHA DA POPRAVLJA STVARI

KOJE NE FUNKCIONIRAJU KAKO JE TO RADIO I NJEGOV TATA.

I DA NJEZIN TETAK NE FUNKCIONIRA I DA GA TREBA

"POPRAVITI, STAVITI U FUNKCIJU" KAKO BI MOGAO VRŠITI

SVRHU SVOJEG ŽIVOTA.

Da ne duljim dalje, film je završio sa sretnim završetkom, "popravili" su

njezinog tetka a time su zapravo IZVRŠILI SVRHU SVOJIH ŽIVOTA.

Još sam poslije razmišljao o tim riječima koje su tako lijepo uklopljen u

taj film.

A KOJA JE SVRHA MOJEG ŽIVOTA?

Ta rečenica mi se uklapa u jednu moju misao koja me neki dan

"pogodila" kao munja, DA MOJ PRETHODNI ŽIVOT, DO PRIJE 4

GODINE, DO MOJEG OBRAĆENJA, ZAPRAVO ZA MENE NEMA

NIKAKVI SMISAO, DA JE ZA MENE BIO BEZ SVRHE, KAO DA

NIJE POSTOJAO.

ČINIO SAM MNOGO TAKVIH STVARI KOJE SADA VIŠE NE ČINIM

I NIKADA IH VIŠE NE ŽELIM ČINITI…

SKORO DA BI MOGAO CIJELI SVOJ DOTADAŠNJI ŽIVOT

IZBRISATI, GOVORIM ZA SEBE OSOBNO, I NE BIH IMAO

RAZLOGA BILO ŠTO OSTAVLJATI JER SA SADAŠNJIM ŽIVOTOM

NEMA NIKAKVIH DODIRNIH TOČAKA.

ONAJ ŽIVOT BEZ GOSPODINA S OVIM ŽIVOTOM U GOSPODINU.

ISTINA, TU JE SUPRUGA KOJA JE ISTA I TADA I SADA, OTAC,

MAJKA, DJECA, NEKE MATERIJALNE STVARI, MOŽDA NEKA

DOBRA DJELA…

ALI, GLEDAJUĆI SEBE U SVEMU TOME, PO BOŽJIM

ZAPOVIJEDIMA I PO CRKVENOM NAUKU, NEMA SE TU ŠTO

USPOREĐIVATI.

ONAJ IVAN JE BIO NA PUTU U PAKAO, A OVAJ IVAN IMA

DOBRE ŠANSE DA DOĐE U ČISTILIŠTE.

JER PRED GOSPODINA, KADA ĆEMO JEDNOG DANA DOĆI PRED

NJEGA, MOŽEMO DONIJETI SAMO SVOJA DJELA I SAMO SVOJ

ŽIVOT, NIKOGA DRUGOGA. NI NAJBLIŽE, NI PRIJATELJE NI

MATERIJALNE STVARI.

SAMO SEBE.

I PONOVNO PITANJE, KOJA JE MOJA SVRHA ŽIVOTA?

ŠTO JA, KAO JEDAN KOTAČIĆ U

STROJU LJUDSKOG SVIJETA U KOJEM

ŽIVIM, TREBAM ČINITI DA BI I TAJ

SVIJET IZVRŠIO ONU SVRHU KOJU

IMA, KOJU MU JE GOSPODIN

NAMIJENIO?

I SVATKO OD NAS BI SE TO, S VREMENA NA VRIJEME,

TREBAO UPITATI DA SE NE IZGUBIMO U ŽIVOTU, ILI DA

PROVJERIMO DA LI SMO NA DOBROM PUTU.

POSTOJI JEDNA OPĆA SVRHA, OPĆI

SMISAO ŽIVOTA SVAKOG OD NAS

LJUDI.

SLUŽITI DRUGIMA SVOJIM DAROVIMA.

I ISUS JE TO REKAO, JER JE I ON

DOŠAO NA ZEMLJU DA SLUŽI A NE DA

BUDE SLUŽEN.

NO, ZA SVAKOG OD NAS GOSPODIN BOG JE ODREDIO, U

SVOJE OSMIŠLJAVANJU I STVARANJU SVIJETA LJUDI, NEKO

POSEBNO MJESTO I NEKU POSEBNU SVRHU.

KAKO JE REKAO ONAJ DRAGI DJEČAK HUGO U FILMU, NJEMU

JE SVRHA DA POPRAVLJA STVARI.

ŠTO JE MENI SVRHA?!

STVARNO SAM MALO ZASTAO I ZAMISLIO SE NA TIM

PITANJEM.

Sa onim promašenim životom prije, sa zanimanjem diplomirani pravnik

gdje ni dana nisam radio kao sudac na sudu ili kao odvjetnik, sa

sadašnjim potpunim predanjem cijelog svojeg života Gospodinu na

upravljanje, ŠTO JE MENI SVRHA!?

I SADA MI JE, DOK SAM OVO PISAO,

"SINULA" MISAO DA JE MENI SVRHA

DA SE GOSPODIN BOG PREKO MENE

PROSLAVI!

DA SE GOSPODIN PREKO MENE

PROSLAVI…

DA, ALI ŠTO TO ZNAČI, KAKO?

I znaju me često pitati kako prepoznati Božje znakove za svoje živote,

kako se "otvoriti" Gospodinu. Možda čak prije i nisam imao adekvatne

odgovore, govorio sam tako kako sam u kojem trenutku osjećao.

Ali u zadnje vrijeme svi moje odgovori oko svega toga počinju SA

SRCEM.

SRCE JE ONO ŠTO MORAM

OSLUŠKIVATI KOD SVIH ZNAKOVA

GOSPODINOVIH.

SRCE JE ONAJ ZVONAC KOJI ZNA

"ZVONITI" NA UZBUNU KADA NE ŠTO

NIJE U REDU.

SRCE JE ONO KOJE OSJEĆA VLASTITU

LJUBAV PREMA DRUGIMA I VLASTITU

BOL.

SRCE JE ONO KOJE OSJEĆA TUĐU

LJUBAV I BOL.

SRCE JE ONO KOJE DAJE I PRIMA

RADOST.

SRCE DAJE SVE ODGOVORE!

U SVOJEM SRCU TREBAM TRAŽITI

ODGOVORE O TOME ŠTO JE MOJA

SVRHA, ŠTO JE SVRHA MOJEG ŽIVOTA.

NIJE TO BAŠ TAKO LAKO AKO IMAM DRUGE LJUDE I DRUGE

STVARI OKO SEBE OD KOJIH OČEKUJEM TE ODGOVORE I

ZNAKOVE.

TADA NIKAKO NEĆU MOĆI ČUTI ŠTO MI BOG IMA ZA

PORUČITI JER ON OD SVIH OVIH OSTALIH NEĆE MOĆI

DOPRIJETI DO MOGA SRCA DA MI UTISNE ODGOVORE I

ZNAKOVE ZA ONO ŠTO ON OD MENE OČEKUJE.

Ja sam do sada imao osjećaj da dobro osjećam kako me Gospodin vodi.

A nisam to toliko pripisivao srcu.

No, to je valjda do ovih trenutaka i bilo dovoljno.

Vjerojatno me sa ovom malom kušnjom, pitanjem; KOJA JE MOJA

SVRHA, Gospodin hoće ponovno malo potaknuti na razmišljanje, na to

da preispitam svoje srce i dušu u njemu, i da provjerim da li je sve u

redu.

Jer me sigurno čekaju nove kušnje, novi zadaci, a ja tu nikako ne želim

iznevjeriti Gospodina.

A pogotovo zato što još uvijek nisam našao odgovor na pitanje KOJA JE

MOJA SVRHA.

TU SAM, PREDRAGI GOSPODINE, PRED

TOBOM, TOLIKO OTVORENA SRCA

KOLIKA JE MOJA PREDANOST TEBI…

UĐI GOSPODINE, NASTANI SE

GOSPODINE U MOJEM SRCU, DA MI

MOJE SRCE UVIJEK DADNE TVOJE

ZNAKOVE I TVOJE ODGOVORE!

NEKA ME TVOJE PRESVETI DUH

CIJELOG PROSVIJETLI KAKO BI MOGAO

TOČNO SPOZNATI SVOJU SVRHU

ŽIVOTA KOJU SI TI ZA MENE

NAMIJENIO!

ISTO TE MOLIM, PREDRAGI NAŠ

GOSPODINE, I ZA SVE DRUGU BRAĆU I

SESTRE KOJI TE TRAŽE OTVORENIH

SRDACA!

BLAGOSLOVLJEN, SVET I PRESVET, TI BOŽE OČE, I TI BOŽE

SINE, GOSPODINE NAŠ, I TI BOŽE DUŠE SVETI, U VIJEKE

VJEKOVA.

I ČAST I SLAVA TEBI PRESVETA DJEVICE, I CIJELOM

DUHOVNOM SVIJETU KOJI VRŠI I POŠTUJE BOŽJU VOLJU.